

Misszióra mozdító erők

– JÁNOS CSABA, missziói alelnök –

Eljött az ideje annak, ami a missziót érinti, hogy végre ne statisztikákban bízunk, azokra alapozzunk, és ne az eddig elért eredményekbe kapaszkodjunk.

Legyünk készek a misszió területén változni és változtatni. Komoly felhívás ma is a megtért embereknek és gyülekezeteknek Johann Gerhard Oncken jelszava: „Minden baptista egy misszionárius!”.

Ez a felhívás nem egy embernek, vagy bizottságnak a programja, hanem Isten missziós terve. Mit kell tehát tudnunk arról a csodálatos feladatról, amivel drága Megváltónk bízott meg minden igaz keresztyén embert?

Küldetésünk van!

Az Úr Jézus Krisztus azon szavait figyelembe véve, amelyet a Márk 16:15 verseiben olvasunk és amelyekkel később is találkozunk feltámadása után, elmondhatjuk, hogy Isten gyermeke és gyülekezete az Úr híme, biznyságtévője, tanúja kell legyen az emberek között. Dr. Arthur T. Pierson (amerikai presbiteriánus lelképásztor 1837-1911) mondta, hogy a Krisztusról szóló biznyságtétel „minden gyülekezet legfontosabb feladata minden időben”. Elmenvén, vagy más fordítás szerint „menjetek” kifejezés egyben parancs is minden keresztyén számára, ami az egész gyülekezetet érinti.

Ugyanakkor arra is buzdít, hogy menjünk ki a megszokott kis életünkből. Nem várhatjuk azt, hogy a megtértenek házhoz jöjjenek azért, hogy meghallják az evangéliumot és megtérjenek. Manapság lassan megszokjuk azt, hogy ha valamit meg akarunk vásárolni, akkor azt otthon, kényelmesen megrendeljük interneten keresztül, és rövidesen helyünkbe is hozzák.

A missziót, amire Krisztustól kaptunk elhívást, a lélekmentést, ami állandóan kellene foglalkoztasson minket, nem lehet kényelmesen, saját kedvünk szerint végezni, csak akkor, amikor éppen ráérünk egy kicsit. El kell indulni a szomszédaink, barátaink felé, vagyis az emberek felé. Ez az Úr népének, a gyülekezetnek a küldetése.

Üzenetünk van!

Emlékszünk arra, amikor feltámadásának estéjén, miután az Emmausi tanítványok is visszatértek, Krisztus egyszer csak megjelent közöttük (Lk 24:36)? Miről beszélgethettek, mielőtt Krisztus megjelent? Biztosan nem az anyagiakról vagy a karrier építéséről. A Lukács 24:35 verséből azt látjuk, hogy a beszélgetésük központi tárgya Krisztus feltámadása volt. Miután megmutatta Jézus Krisztus a sebeit, emlékeztette őket mindarra, amiket mondott keresztre feszítése előtt, és hogy a halála, illetve feltámadása Isten Igéjének a beteljesülése. Ezután átadta azt az üzenetet, amelyet tanítványai tovább kell, adjanak az egész világnak. „Ti vagytok pedig ezeknek biznyságai” (Lk 24:48). Miknek?

(Folytatás a záróoldalon.)

Dénes Ferenc

Pezsdülőben...

Pezsdülőben van már a tavasz,
A napnak kezd ereje lenni...
Mire ráragyog, hová beragyog,
Ott a fény, meleg életét zengi.
Jólesik, egy hosszú tél után
Tavaszi fényben lenni!

Pezsdülőben van már a tavasz.
Lelkem mélyén virágok nyílnak,
Hosszú volt a tél, rideg és kemény,
Most a bensőmben kelnek szent vágyak!
Oly jó, hogy a rideg tél után
Eltűnnek a sötét árnyak.

Ó, hozz tavasz, hozz új életet
Én Istenem, természet Ura,
Oszlasd el a tél hideg ködét,
Legyen boldog e világ újra.
Adj új tavaszt, adj új életet,
MARADJ LELKÜNK ÖRÖK URA!

Illusztráció: Sz.

„Amikor böjtölsz...”

Kívülről, tehát, maradjon akár észrevétlen is, hogy teljes lényemmel Isten felé fordulok – az ilyen böjtölésnek meg van a jutalma. Isten megfizet, azaz részesít a saját gazdagságából.

Gyerekkori emlékeimhez tartozik, hogy a nagyszüleim, akik egyszerű római katolikus emberek voltak, rendszeresen böjtöltek. Engem is úgy tanítottak, hogy ezzel Istennek tetsző dolgot teszek (egyfajta érdemszerző cselekedetnek tekintették). Ahogy növekedtem, próbáltam eleget tenni ennek az elvárásnak, de ez nem mindig sikerült. Az utóbbi időben Isten egyre inkább tanít a helyes böjtölésre.

A katolikus egyház pontos előírásokban utasítja híveit, mikor és hogyan böjtöljenek. Az Úr Jézus földön járásának idején a zsidóknak is részletes szabályozás írta elő, hogy ezt miként tegyék. Mi, evangéliumi keresztyének ugyan nagy hangsúlyt helyezünk a mindennapi imádkozásra és a jótékonykodásra, de a kegyesség gyakorlásában a böjtnek mintha nem tulajdonítanánk kellő jelentőséget, mintha nem tudnánk mit kezdeni egy ilyen, úgymond „külsőségnek tűnő testi gyakorlattal”.

A böjt lényege

Az eredeti görög szó „nem-evést” jelent, azaz elsősorban a testi táplálékról való lemondást jelenti. (Ezt még lehet bővíteni a kényelmünkről, igényeinkről, megszokásainkról való önkéntes lemondással, akár a szexuális életéről való lemondással is a házasságban.) Jó megjegyezni, nem azt jelenti, hogy bezárkózok egy szobába és csak imádsággal foglalkozom, hiszen más, mint az imádság és az igeolvasás. Tulajdonképpen azt jelenti: százszázalékosan Isten rendelkezésére állok, hogy ő vezethessen, feladatot és szolgálatot bízhatson rám.

Ellenállás van bennünk

A mai világ számtalan „könnyű megoldást” kínál, mi pedig pontosan ezeket keressük, hogy gyorsan, lehetőleg kicsi befektetéssel nagy eredményt kapjunk. Ez beszívárog a hívő élet gyakorlatába is. Kellő időt szánni igeolvasásra, imádkozásra, böjtökre – mindez nagy önfegyelmet igényel.

Hogyan?

Ne úgy, mint a képmutatók, mondja az Úr Jézus (ez az egyik legnagyobb veszély). Hanem: „*Kend meg a fejedet*” (Mt 6,18) – ez az ünnepi hangulatnak a kifejezése. Másképpen: mosd meg az arcodat, mosd le a könnyeidet és úgy lépj az emberek elé, mint aki derűsen néz rájuk, bár belül titokban böjtöl. Mert nem a valamiről való lemondás a cél, önmagam sanyargatása, hanem az, hogy a lelkem fokozottabban forduljon Isten felé, hogy mélyebben átéljem az ő bűnbocsátó kegyelmét, testet-lelket megszentelő szeretetét, tehát: megújuljon a vele való közösségem.

Miért böjtöljek?

Isten ígéjének való engedelmségből. Mind az Ószövetség, mind az Újszövetség számos helyen hozza fel követendő példaként, vagy egyenesen parancsként a böjtölést (mindamelllett a hívő ember szeret válogatni az igék között, mi az, amit meg kell tartania és mi az, amit nem).

Hogy megerősödjünk a kísértésekkel szemben

A böjt önfegyelmet és önmegtartóztatást kíván – a saját kívánságaink megtagadását. A kísértésnek pedig éppen a kívánság a lényege, ahogy Jakab apostol mondja: mindenki

Isten emberei: Mózes, Dávid, Nehémiás, Eszter – rendszeresen böjtöltek. Az Újszövetség 24 alkalommal tesz említést a böjtről. Anna, a 84 éves prófétaasszony, imádkozásra és böjtölésre szánta oda az életét. Jézus Krisztus negyvennapos böjtöléssel kezdte meg a pusztában a szolgálatát. A Szentlélek kijelentésének és a gyülekezeti munkások szolgálatba állításának az előzménye is a böjtölés volt: „*gyülekezetenként elöljárókat választottak nekik, böjtölve és imádkozva az Úrnak ajánlották őket*” (ApCsel 14:21-23).

Az egyháztörténelemből tudjuk, a lelki megújulásokat is gyakran előzte meg a böjt és az ima. A reformátorok: Kálvin János, John Knox rendszeresen böjtöltek. Jonathan Edwards prédikációi előtt imádkozva böjtölt. Wesley szerdán és pénteken böjtölt, sőt ezt szolgatársaitól is elvárta. Spurgeon rendszeresen böjtölt, és az érte imádkozók ugyanezt tették.

a saját kívánságától vonva esik kísértésbe...

Jézus a pusztából a Szentlélek erejével tért vissza, felkészülve és feltöltődve!

Hogy megtisztuljunk a bűntől

Az Úr Jézus a golgotai kereszten a világ minden bűnét elvette. Mégis sokunk küzd vissza-visszatérő bűnökkel, rossz szokásokkal. Kezdj el böjtölni, mert ez a bűn elleni harcnak is kemény eszköze és fegyvere.

Hogy megértsük Isten kijelentéseit

Ilyenkor számos fizikai dolog háttérbe kerül, kevesebb lesz a „zaj”, ami máskor megnehezíti Isten kijelentéseinek megértését. A böjt elcsendesedést is jelent, amelyben Isten sokkal hatékonyabban tud vezetni és kijelenteni akaratát.

Mit mondott a mi Megváltónk?

„*Ne az emberek lássák böjtölésedet, hanem a te Atyád, a ki titkon van; és a te Atyád, a ki titkon néz, megfizet neked nyilván*” (Mt 6,18). A kívülről láthatatlan, de a belülről annál inkább az Isten felé forduló böjtölésnek meg van a jutalma: Isten megfizet, azaz részesít a saját gazdagságából.

A megkötözött, megfáradt hívő ember megújul, megerősödik – a szeretet sokféle gyakorlására, a teljesebb életre.

Kívülről, tehát, maradjon akár észrevétlen is, hogy teljes lényemmel Isten felé fordulok – az ilyen böjtölésnek meg van a jutalma. Isten megfizet, azaz részesít a saját gazdagságából.

(A téma folytatása a köv. oldalon.)

KELEMEN S. SÁNDOR *lp., Beszterce*

Az Istennek tetsző böjt ígéretei

(A téma folytatása az előző oldalról.)

Az Ézs 58. alapján

Kijelentés – *Eljön világosságod, mint hajnalhasadás*
Isten a kérdezőnek, várakozónak, figyelőnek fog adni kijelentést. Sőt, nem csak hogy kijelentést ad, hanem világosságot gyújt a szeme előtt. Olyan ez, mint amikor egy sötét helységben valaki botladozik, és mi segítünk neki: „Vigyázz, ott az asztal; vigyázz, le ne verd a vázát!” – ezek kijelentések. Világosság akkor lesz, amikor felkapcsoljuk a lámpát, akkor látjuk teljes egészében a szobát. Isten ilyen világosságot akar adni nekünk, amelyben lesz „látásunk”. Látó emberekké csak az állhatatosan imádkozó és böjtölő emberek váltak!

Hitelesség – *Igazságod jár előtted*

Böjtölni Istennek tetsző módon csak az tud, aki nagyon szereti Istenét. Aki nem képmutatón és nem érdekből, hanem őszinte odaszánásból böjtöl rendszeresen, az hiteles ember, mert a böjt a lelkileg érett korúak szellemi fegyverzete. „És ha szólnia kell...”, milyen gond ez sokunknak, akkor lesz ereje a szónak, ereje a kegyességének és nem csupán látszata.

Isten hatalma lesz mögötted

Aki előtt az „igazság jár”, annak szavai, tettei mögé „beáll” Isten dicsősége. Mennyire üresnek érezzük alkalmanként magunkat: beszélünk, érvelünk, szervezünk, dolgozunk, és valahogy hatástalan marad igyekezetünk. Isten keresi az olyanokat, akik időt töltenek vele – mert ez a böjt lényege – hogy azután ő állhasson mögédük jelenlétével és tekintélyével. Isten a hiteles embereket tudja csak igazolni.

Imameghhallgatás – *Ha segítségül hívod, válaszol*

Isten szeretné látni, hogy komolyan gondoltuk-e? Szeretné látni, hogy többet ér-e nekünk az imakérésünk, mint a hasunk, mint a kényelmünk, vagy a megszokásaink. Igazából nekünk van nagy-nagy szükségünk az Istennel való elmélyült közösségre, aminek egyik legjobb eszköze a böjtölés.

Isten jelenléte – *Ha kiáltasz, azt mondja, itt vagyok*

Ez talán még az imameghhallgatásnál is fontosabb ígérete Istennek. Ha sok időt szánsz órára, akkor ő meglátogat! Ha csak futólag érsz rá, bár vannak ismereteid, mégsem lesznek vele való áldott megtapasztalásaid. A böjt lényege: Isten rendelkezésére állok! Elfordulok a testi szükségletektől, a kényelemtől, és odafordulok Istenhez. Isten meglátogatja az ilyenképpen böjtölő gyermekét. Böjtölés közben intenzívebben élem át Isten jelenlétét, mint a mindennapos, rohanó tempóban.

Vezetés – *Az Úr vezet majd szüntelen*

Isten alkalmankénti vezetését átéljük már. Van folyamatos vezetés is, ezt kevesen élik meg. A legtöbb keresztyén a szükség-vezetéshez szokott, azaz, amíg nem jutok kényeszerhelyzetbe, addig megyek lendületből. A kritikus pon-

tonon aztán kétségbe esem, és lázasan keresem Isten akaratát. A folyamatos vezetéssel sok krízispontot elkerülhetek. Ez megint csak a folyamatosan Isten előtt maradó embernek adatik meg – a böjtölő életformához kötődik.

Megelégedettség – *A kopár földön is jól tart téged*

„Na persze, aki koplal, annak nem kell nagy ellátás.” Nem erről van szó, sokkal inkább szemléletváltásról! Bár nagy ajándék a kegyesség megelégedettséggel, mégis olyan sok hívő ember folyamatosan elégedetlen. Szomorú hallgatni a panaszkodásokat, sőt még irigykednek is... A böjtölő ember rájön, hogy örülhet a kevesebbnek is. Megtanulja még inkább értékelné a lelki közösséget, Isten országát keresi; így elégíttetik meg mindenben!

Erő – *Csontjaidat megerősíti*

Az Újszövetség tanítja: testünk a Szentlélek temploma. A böjtben a testünket tisztítjuk és szenteljük meg azért, hogy iga alá hajtjuk. A Szentlélek jövelete erő kiadásával jár, a „dünamisz” pedig megelevenedést munkál, a böjtölő embereken keresztül még inkább. Ha szeretnénk erőt nyerni, kezdjünk el böjtölni!

Kiapadhatatlanná tesz – *Olyan leszel, mint a forrás, amelyből nem fogy ki a víz*

A keresztyén emberek is megfásulhatnak; megposhad az a több évtizedes hit, amit valamikor élő vízként vettek. Teltek az évek és valahogy nem frissült meg az istenélményük, maradt valami régi: állóvíz, állóhit.

Amikor az ember böjtöl, akkor a kiapadhatatlan élő víz forrásához kapcsolódik, Jézus Krisztushoz és az Istennel eltöltött nagyon intenzív együttlétben olyan mértékben áramlik belé az élet vize, amit pl. egy konferencia sem pótolhat.

Helyreállít – *Fölépítik fiaid az ősi romokat, falat emelsz a régiek által lerakott alapokra; a rések befalazójának neveznek, aki romokat tesz újra lakhatóvá*

Szeretnénk nagy dolgokat tenni Isten nevében: a résekre állni, a leomlott falakat felépíteni. A magunk erejéből, tapasztaljuk, nem megy...

Mi is, a körzetünkben, szellemi építkezésre készülünk: gyülekezetünk, az atyafiak és családjaik felépítésére, kapcsolataink és a missziómunkánk helyreállítására. Mindezt szellemi szinten is meg kell harcolnunk. Meg van az ideje a munkálkodásnak, de az Isten előtt való megállásnak is. Ez a böjt ideje.

Gyönyörűséget okoz – *Gyönyörködni fogsz az Úrban*
Akik kötelességgé gyakorolják a böjtöt, azok alig várják, hogy vége legyen. Isten ígéje azonban azt mondja, hogy az Istennek tetsző böjt gyönyörűséget okoz.

Nos, ezek az Istennek tetsző böjthöz kapcsolódó ígérek.

(K.S., Beszterce)

„Isten vezetését csak az állhatatosan imádkozó és böjtölő emberek látták nagyon egyértelműen – mások inkább csak hivatkoznak rá.”

100 éve szól a kegyelem éneke Szilágyballán

A hívő ember egyik kiváltsága, hogy énekelhet Megváltójáról. A hálaadás, a dicséret illik a megváltottakhoz. Az éneklés szerves része istentiszteleteinknek, szinte el sem tudnánk képzelni nélküle alkalmainkat. Add Uram, hogy mindig szívből szóljon énekünk, ne csupán megszokásból.

A múlt év végén, december 30-án, gyülekezetünk énekkarának 100 éves múltjáról emlékeztünk meg. A 70 tagú kibővített énekkar örömmel szolgált ezen a kedves ünnepen. Hálaadással emlékeztünk elődeinkre, akik hűségesen munkálkodtak zenei téren gyülekezetünkben.

Áldott legyen az Úr, hogy a jelenben is vannak testvérek, akik vállalják ezt a szolgálatot, és azon fáradoznak, hogy az énekkar szolgálatai által eljusson az evangélium a kereső lelkekhez. Az énekkar krónikáját ifj. Veress Ernő lelkipásztor

testvér olvasta fel, melyből kicsendült Isten gondviselése és különös kegyelme, melyet kiárasztott a ballai gyülekezetre és annak énekkarára az elmúlt 100 évben.

Meghívott vendégünk volt Bokor Barnabás karnagy és Kis Juhász Vilmos testvér a kolozsvári gyülekezet lelkipásztora. Szólt a kegyelem énekekben és Isten ígéje által is.

A vendég lelkipásztor az Ézs 30:18-21 és 29. igeversek alapján szólt az éneklésről, mint hálaadásról Isten gondviseléséért, mint erőről és mint kapcsolatról, mely a hívő embert a

mennnyországgal köti össze. Fontos, hogy a megváltottak éneke és élete hirdesse az Isten kegyelmét és irgalmát, és arról tanúskodjon, hogy fölfelé tartunk, hogy célunk a menny.

Testvérünk arra bátorított, hogy tartsunk ki mindvégig, legyünk hűségesek, hogy majd együtt énekelhessük Isten országában, a megváltottak nagy seregében a Bárány énekét.

Add Uram, hogy így legyen!

KIRÁLY ANI, Szilágyballa

Babits Mihály:

*Mindenik embernek a lelkében dal van,
és a saját lelkét hallja minden dalban.
És akinek szép a lelkében az ének,
az hallja a mások énekét is szépné.*

John Henry Newman:
Istenem, szükségem van rád
(részlet)

*Fülem süket, nem hallom hangodat.
Szemem homályos, nem látom jeleidet.
Csak te tudod élessé tenni szememet,
megtisztítani és megújítani szívemet.
Taníts meg arra, hogy ott üljek lábadnál,
és hallgassam szavadat.*

Válaszfalak ledőlnek

„Az Úr csodásan működik” – eme közismert ének kezdő sora foglalja össze tömören azt az élményemet, amit folyó év január utolsó vasárnapjának délutánján nyertem.

Nagyváradon, a Barátok templomában ökumenikus istentiszteleten és hangversenyen vehettem részt. Az istentisztelet szentmisével kezdődött, amit Kiss Albert plébános, apát-kanonok tartott. Ezt követte Szűcs Imre református lelkész igehirdetése (Várad-Szölös), aki a Lk 24. alapján azt az élő, feltámadott Krisztust hirdette, aki a bánatos szívű, Emmaus felé tartó két tanítványhoz csatlakozott, hogy útjuk végén felismerjék a halált legyőző Mestert.

Ezek után a Nagyvárad-belvárosi magyar baptista gyülekezet ének-zenekara következett, mint az ökumenikus istentisztelet dicsőítő része (több mint hangverseny) Bokor Barnabás karnagy vezetésével. Mindegyik ének-zeneszám tartalmánál fogva ezt a célt szolgálta. Elhangzott: Beethoven: Isten dicsősége, Rink C.: Mi Atyánk, Palmer: Előtted Atyánk!, Beethoven: Mester a bőszi vihar tombol!, spirituálé: Jerikónak útján, F.E. Weatherly: Jeruzsálem, G.Verdi: Rabszolgakórus, G.F. Handel: Hallelujah! A szolgálatokat és a műsor-számokat Kiss Géza Lóránd kántor-karnagy ismertette. Az Istent dicsőítő énekek szíveket lelkesítő és örömet keltőek voltak, és nagy hatást tettek az istentiszteleten résztvevőkre.

Következzen a személyes élmény.

Hét évig, 1968-1975 között a Barátok templomának szomszédságában laktunk, a harangszót hallottuk reggel-délben-este; majdnem minden nap a templom előtt menten-jöttem. A kíváncsiság egy napon arra késztetett, hogy bemenjek megtekinteni a templom belsejét. A bent látottak mára már elhomályosodtak, de ami a külső látványt illeti, arról őrzök egy tárgyi emléket. Biztosan nem tudom, hogy mikor készült, egy késő őszi, vagy kora tavaszi napon, amikor a fák megkopaszta álltak leveleiktől? Mivel a szobánk ablakából jól látható volt a templom tornya, ezért festettem róla egy kisméretű akvarellt.

Ez a kép az utolsó években már a fekhelyem fölé van kitéve. Elég sűrűn rátekintek. Viszont arról álmodni sem merem volna, hogy ebben a templomban egyszer a gyülekezetünk ének-zenekara dicsőíti mennyei Atyánkat. Íme, ezen a rendkívüli istentiszteleten most ez mégis megtörtént.

A Ft. plébános mellett ültem, együtt a várad-szöllősi református lelkésszel és a műsort vezető kántorral. A vendégfogadó szolgatárs mosolyogva rám tekintett, majd suttogva tudtul adta, hogy amit hallunk (látunk), az majdnem hihetetlen. Gondolom, visszatekintett arra a beláthatatlan hosszú időre, amikor ilyesmiről szó sem eshetett volna. Halk szavaira válaszul azt mondtam: Ez egy csoda!

És csodát csak az tehet, akinek a neve: „Csodálatos”. És ő ezt megtette... Pál apostol szavait

Megyesi József: Akvarell a nagyvárad-i Barátok templomáról.

igyekeztem idézni: Jézus Krisztus „ledöntötte a válaszfalat, ...az ellenségeskedést az ő testében” (Ef 2:14). Az ember ereje, akarata, tudása képtelen a válaszfalat ledönteni, mert az nem más, mint a bűn. Ez választotta el az embert Istentől, felebarátjától és népeket-nemzeteket egymástól, ami aztán gyűlöletet, háborút is szított.

A Golgota keresztye azt hirdeti: Jézus Krisztus „halálra adatott bűneinkért, és feltámasztatott megigazulásunkra” (Róm 4:25). Erre szükségünk van. Hittel el kell fogadnunk, mert csak akiket a Szentlélek újjászül, azok dicsőítik kegyelmes Istenünket, a „Bárány énekét” énekelve trónusa előtt (Jel 15:3).

Számomra csodálatos élmény volt, amikor az utolsó éneket gyülekezetünk énekkarával együtt énekelte a templom ének-kara, aminek a karnagya Bihari Sándor. Mint parányi harmatcsepp hullott szívemre az örök élet mennyei ízével. Mindezért hálával magasztalom Őt, a válaszfalakat ledöntőt.

Legyen ez a közös szolgálat leborulásunk, egyben hálaadásunk Isten csodálatos nagysága és bűnbocsátó kegyelme előtt!

MEGYESI JÓZSEF, ny. lp., Nagyvárad-belvárosi gyülekezet

Bibliaiskola indult Margittán

„Kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába.” (Mt 9:38)

Több testvér régi imádsága hallgattatott meg azáltal, hogy 2012. november 3-án elindult Margittán egy alapfokú bibliaiskolai képzés, melyre heti rendszerességgel, szombatonként kerül sor. Ez az intézmény a nagyvárad Timóteus Bibliaiskola kihelyezett tagozataként működik és a tananyag is onnan származik, melyet többnyire Szabó András, Szabó Róbert és Veress Efraim testvérek oktatnak.

A Nagyvárad Timóteus Bibliaiskola margittai tagozata 23 diákkal kezdte meg működését és hisszük, hogy akiket az Úr elhívott, azokat ki is fogja küldeni a missziómezőre. A jelentkezőket egy bibliaismereti teszt kitöltésével és személyes interjúk segítségével szűrték meg a leendő tanárok. A jelentkezéshez alapfeltétel volt a megtérésről való személyes bizonyoságtétel is.

A pénteki felvételi után szombaton 16 órától volt a felvételi vizsga ered-

ményhirdetése a margittai baptista imaházban, amit ünnepi évadnyitó istentisztelet követett. Ez alkalommal Dr. Simon József és Dr. Joe Pendleton tanár testvérek szolgáltak közöttünk igei üzenettel. A diákok (pünkösdi, református és többnyire baptista) bizonyoságtétele és az értük mondott sok imádság jó reménységet szolgáltat arra, hogy aki elkezdte bennük a jó munkát, az véghez is viszi. Ámen! Úgy legyen! **(V.E.)**

Köszönetnyilvánítás a Filadelfia öregek otthonából

Pénzbeli adományok

Avram Iancu általános iskola(Nagyvárad) 300RON, Béres Katalin (Nagyvárad) 187 RON, Tábita női kör (Nagyvárad) 300 RON, Baranyi János (Magyarország) 10.000FT, Szabó Imre 200 RON, Szigyártó András (Nagyvárad) 200 RON, Elek Zoltán (Szalárd) 1.000 RON, Zefer Csaba (Nagyvárad) 500 RON, Kólya József (Bihar) 100RON.

Élelem, termény és egyebek

Szalárdi nőikör: élelem+karácsonyi csomag, Asociatia Smiles (Cihei): élelem, id. Elek Gyula (Szalárd): élelem, özv. Deák Márta (Szentimre): élelem, Kerekes Ferenc (Szalárd): élelem, Szász Gyula (Bihar): termény, Mátyási Ágnes (Szalárd): élelem, Avram Iancu Általános iskola (Nagyvárad): élelem, Comunia Alapítvány (Nagyvárad): karácsonyi csomag.

A Filadelfia gondozottjai, alkalmazottjai és vezetősége nevében köszönjük a támogatást és kívánjuk Isten gazdag áldását erre az új évre. „Legyetek erősek és bátrak, ne féljétek és ne rettegjétek tőlük, mert az Úr, a te Istened maga megy veled, nem marad el tőled, sem el nem hagy téged.” (5Móz 31,6)

Semmi sem mond többet rólad,
mint amikor mellém állsz a bajban
és segítesz elhordozni életem terheit.
Ezer együttérző szó sem ér annyit,
mint erős kezed,
melyre támaszkodhatom.
Köszönöm, hogy Isten rám mosolyog
a szeretetében.

(Szöveg és grafika: Simon András)

Kiskapus – A múlt év szeptember 16-án bemerítési ünnepre gyűlt össze a kiskapusi baptista gyülekezet. Öröm volt a szívünkben, mert két fehér ruhás tett vallást az ünneplő gyülekezet előtt Krisztustól kapott új életéről a bemerítés vizében is. Zsúfolásig megtelt az imaház a közletről és távolról érkezettekkel, a faluból is sokan eljöttek, hogy a fehér ruhásokkal, a mennyországgal és velünk együtt örüljenek. A meghívott igehirdető Budai Lajos lp. testvér volt, aki az ApCsel 8:26-40 alapján hirdette a megmenekülés evangéliumát. A bemerítést a helyi lelkipásztor, Székely Béla Dániel végezte. Az új tagoknak kívánunk megerősödést, kitartást és sok lelki örömet. A képen láthatók balról jobbra: Budai Lajos lp., Jászoly Attila, Máté Márton és Székely Béla Dániel lp. **(Sz.B.D.)**

Érszöllős – 2012. október 21-én délelőtt két fehér ruhás tett bizonyosságot arról, hogy Jézus Krisztussal együtt megfeszítettek és vele egy új életet kezdtek. Kovács Dávid hívő családban nevelkedett, mégis 25 éves lett, mire Jézus Krisztust elfogadta. Herczeg Imre Magyarkécből teljesen a világban élt, de az Úr megszólította a tavaszi evangelizációs alkalmon, és utána járni kezdett az imaházba. Nem sok idő múltán Isten kegyelméből újjászületett, és azóta már egész családjával követi az Urat. Az ünnepi istentiszteleten a Mt 3:13-17 alapján Bodor Sándor testvér hirdette az ígét, a bemerítést pedig a helyi lelkipásztor, Veress Efraim végezte.

A képen lévő személyek névsora: első sor, balról jobbra: Kovács Dávid, Herczeg Imre; második sor balról jobbra: Ifj. Híri János diakónus, Veress Efraim lp. és Gombos Miklós gyülekezeti vén. Az Úr áldása legyen a bemerítetteken! **(V.E.)**

BIZONYSÁGTÉTEL

„Mert megszabadítottad lelkemet a haláltól, bizony az én lábaimat az eleséstől; hogy járjak Isten előtt az életnek világosságában.” (Zsolt 56:14)

Herczeg Imre a nevem, 37 éves vagyok, nős és három gyermek édesapja. Családommal együtt Magyarkécben élünk. Örülök, hogy 2012-ben megismerhettem és elfogadhattam az Úr Jézust.

A tavaszi evangelizáción, április 21-én szólított meg az Úr, amikor Bodor Sándor és Veress Efraim lelkipásztorok hirdették az ígét a magyarkéci magyar baptista imaházban. Amikor elhangzott a felhívás, hogy kézfelemeléssel jelezze az, aki meghallotta az Úr hívását és engedelmeskedni akar, éreztem, hogy nekem is fel kell emelnem a kezem.

De nem tudtam, valami nagyon megkötözött, lenyomott és nem engedett, hogy azt tegyem, amit szeretnék. Az Úr mégis adott annyi erőt, hogy a feleségemmel együtt megmondtuk a nevünket Bodor Sándor testvérnek és kértük, imádkozzon értünk. Az Úr meg is hallgatta az imádságát, mert elkezdünk járni rendszeresen a gyülekezetbe.

Rossz múltú, romlott ember voltam, nem törődtem Istennel és nem érdekelt, mi lesz velem a halál után. Mégis az Úr megkönyörült rajtam és kihívott a bűnből, és egy új életet kínált nekem. Eldöntöttem, az Úr útjára lépek. Elkezdtem járni a törekvők órájára, amit Híri János diakónus testvér tartott; áldja meg az Úr, mert sokat imádkoztunk együtt.

A múlt év október 7-én végre le tudtam tenni a bűneimet.

Este 9 óra után Veress Efraim lelkipásztorral és Híri János testvérral együtt imádkoztunk. Megvallottam az Úrnak bűneimet, sírva könyörögtem, hogy bocsásson meg nekem mindent. Amikor éreztem, hogy Ő megbocsátott, felszabadult a lelkem és tudtam, hogy az Úr Jézus megszabadított a kárhozattól. Örömmel mentem haza és elmondtam a feleségemnek, hogy mi történt.

Ő gyermekkorától kezdve vallásos családban nevelkedett és be is merítkezett egy másik evangéliumi gyülekezetben, de nem volt újjászületve, ezért is jött hozzám feleségül. Csak azután kezdte el ő is komolyabban venni a hitet, amikortól én is elkezdtem járni a baptista imaházba.

Az Úr legyen a dicsőség azért, hogy újjászületésem után egy héttel ő is új életet nyert. Ez után nagyon vártam a bemerítést, hogy mindenki előtt bizonyosságot tehessek arról, amit az Úr cselekedett az életemben. A bemerítésre október 21-én került sor Érszöllősön. Gyönyörű nap volt a számunkra, mert elmondhattam a feleségemmel együtt, hogy az Úr csodásan munkálkodott a családukban.

Azt kívánom, hogy ha valaki még nem fogadta el az Úr Jézust, döntsön minél hamarabb és térjen meg, mert nem tudjuk mennyi időt ad még az Úr, és nem mindegy, hova kerül az ember: a mennybe vagy az örök kárhozatra!

A baptista biztonyságtétel Romániában

Interjú Otniel Ioan Bunaciuval, a Baptista Unió elnökével, kérdezett Ruben Ologeanu.

Részletek a román baptisták lapjának, a *Crestinul azi*-nak, '12. szeptember-októberi számában megjelent interjúból.

Hogyan látja az elnök testvér a Baptista Unió szerepét (feladatát) a jelen pillanatban? Milyen szintre érkezünk el uniós szinten?

Otniel I. Bunaciu: A Baptista Unió valójában a baptista gyülekezetek összefogását, szövetségét képviseli egy országban vagy egy régióban. A baptisták abból az előfeltételből indulnak ki, hogy a helyi gyülekezet autonóma, ami biblikus. És a helyi gyülekezet függetlensége a mi értelmezésünkben egész, teljes gyülekezet.

Ezért a Baptista Uniónak, akár a Hitközségeknek (missziókerületeknek), vagy a baptista egyesületeknek nincs hangsúlyosan ekleziális szerepük (egyházi, püspöki), mint más egyházaknál, hanem inkább amaz óhajunk fejeződik ki a mi szervezeti formánkban, hogy mint atyafiak közösségben legyünk egymással, és együtt végezzük közös dolgainkat. Ezért a Baptista Uniónak nem is lehet olyan igénye, mint más egyházaknak.

Nagy vonalakban, az Unió három nagy irányban fejt ki tevékenységét. *Az első:* lelki támasz és segítség. Ez azt jelenti: együttműködés a misszióban, közreműködni és megoldani a gondokat a lelkipásztori karban, együtt működni a keresztyén oktatás és nevelés területén, a bibliatanulmányozás és imádkozás szférájában. *A második dimenzió:* adminisztráció. Szervezeti Szabályzatunk és az ország törvényei által kapja az Unió ezt a

feladatot. Gyülekezeteinket az Unió engedélyezi, tehát mi közvetítünk az állam és a gyülekezetek között.

A harmadik terület: képviselet. Ez már nem adminisztratív jellegű, mint az előző, hanem a gyakorlatban is képviselni a nem keresztyének, vagy a nem baptisták előtt a baptista értékeket, a sajátos hozzájárulást. A nagy baptista családban pedig képviselni a romániai baptistákat az európai vagy világszinten.

Történtek-e lelki szempontból jelentős lépések a Baptista Unióban?

Úgy hiszem, hogy a Baptista Unió mint szervezet, nem tudja „összponztosítani” az Unió lelki fejlődését. Hanem mindegyik gyülekezet külön-külön és több-kevesebb mértékben járul hozzá a lelki fejlettséghez. Tehát a Baptista Unió nem lehet több az uniót alkotó gyülekezeteknél. Ebben az értelemben a „tükör” valójában a gyülekezetek életét mutatja.

Világos ugyanakkor, hogy Románia sokféle gonddal küzd; a demográfiai problémák, a tömeges külföldi munkavállalás és elvándorlás érintik a baptista gyülekezeteket is. Aztán szembesülünk a fokozott elvilágosításodással, és ebből fakadóan azzal a nehézséggel, hogy miként szólítsuk meg az ebben a környezetben felnövő új generációt.

Elégé különböznek a gyülekezetek, hogy ezekre a kérdésekre milyen válaszokat próbálnak adni. Egyesek igyekeznek megtalálni a kommunikációban az új hangot. Mások inkább az elutasítással reagáltak és így elszigetelődtek. Úgy látom, hogy az elszigetelődés veszélyesebbnek bizonyul, mint az „együttműködés”. Természetes, félünk és tartózkodunk elfogadni nagylelkűen ami „új”. De nem ez történt, hanem inkább az elszigetelődés és a távolságtartás mindentől ami új – mi pedig egy olyan világban élünk, amely szüntelenül változik.

Hasonlóképpen létezik a falu-város dinamika, ami szintén hatással van a gyülekezetekre, különösen a vidék gyengült meg a falvakról való elköltözések miatt; az ezzel kapcsolatos megoldások pedig még hiányoznak.

Az Unió Szervezeti és működési alapszabályzata több mint négy éve van érvényben, megfelel-e a gyülekezetek jelenlegi körülményeinek, vagy szükség lenne módosítani?

Az Alapszabályzat egyfelől tükrözi azt, hogy hogyan értelmezzük és határozzuk meg a gyülekezetet, milyen intézményes keretet fogadunk el a működéséhez: gondolok itt a közgyűlésre, a tagságra, a vezetői struktúrára, stb. Másfelől az alapszabályzat a törvényt, vagy a szabályt képviseli, törvényt pedig az állam követelt tőlünk.

Előfordul, tekintettel a mi gyakorlatias probléma-kezelésünkre, hogy az atyafiak egyenesen az Alapszabályzathoz fordulnak. És elfeledkeznek arról, hogy minekünk, baptistáknak a Szentírás az alap, ide kellene fordulnunk elsősorban. Másodsorban pedig ott van a hitvallásunk. És ha valami a Szentírásból kérdéses, akkor nem az Alapszabályban keresünk választ, hanem a hitvallásunkban, mert az ad inkább magyarázatot.

A hívók összegyülekezése kétségkívül nagyon fontos, mert mi úgy tartjuk, hogy a Szentírást a közösség értelmezi és csak utolsó sorban jön az Alapszabály, ami mintegy technikai jelleggel szabályoz.

Elégé különböznek a gyülekezetek abban, hogy a kérdésekre milyen válaszokat adnak.

Az élet körülöttünk folyton változik, hasonlóan az ország törvényei, amelyekhez nekünk is alkalmazkodnunk kell. Épp példa erre a Területi Munkaügyi Inspektorátussal való helyzet, ahova el kell helyeznünk a munkakönyveket. Az Alapszabályzat szerint a gyülekezetek jogi személyek, tehát lehetnek alkalmazottaik, mégis a Hitközségek végzik a munkaügyi regisztrálást. Hallottam olyan hangokat, hogy ennél fogva csorbul a helyi gyülekezet függetlensége, de valójában mi csak az adminisztratív terheken próbáltunk könnyíteni.

Vannak problémáink az új gyülekezetek területi hovatartozásával,

⇒ az Alapszabályzat előírja az egyazon földrajzi zónához, vagy megyéhez való tartozást. Egy másik közismert gond a pásztorok politikai szerepvállalása, az Alapszabályunk ezt tiltja, viszont nem ad megoldást arra az esetre, ha a gyülekezet mégis meghív (elfogad) ilyen státuszban levőt. Az ilyen és az ehhez hasonló viták kérdésekre nézve ajánlottam a Hitközségeknek, hogy jöjjenek megoldási javaslatokkal. Hiszem, hogy az Alapszabályzatunk jó, viszont az élet követeli, hogy rajta folytonosan javítsunk.

Érkeztek-e javaslatok a kiigazításra?

Hadd mondjak egy példát. Amíg egy gyülekezet dolgai jól mennek, addig az illető közösség nem nagyon apellál az unióra, viszont krízishelyzetben azonnal a hitközséghez, vagy hozzánk fordul és ez természetes is. A gond viszont az, hogy nincsenek mindig tisztázva világosan a cselekvési utak-módok és csorbulhat a gyülekezet autonómiája, illetve a hitközség vagy az unió fontossága. Az én véleményem az, hogy ha egy gyülekezet egyedül képtelen megoldani a problémáját és hozzánk fordul, nem kellene fenntartania továbbra is függetlenségét, miközben hozzánk fordul segítségért – habár elvben továbbra is autonóm marad. Ilyen helyzetekre nézve kellenének az alapszabályzat „finom hangolásai”.

Mind a helyi gyülekezet, mind a Baptista Unió legyen jó bizonyágtétel Romániában!

Itt van például a pénzügyi kérdés. Az országos konferenciánkon évente meghatározunk egy nem túl nagy összeget uniós hozzájárulásként. Ennek 35-40 százaléka érkezik be, ami gátolja az intézményünk jó működését. Ennek ellenére a gyülekezetek megmaradnak azzal az igénnyel, hogy jobban és gyorsabban dolgozzunk.

Egy másik kérdés: ha a gyülekezet autonóm, akkor kellene igyekeznie, hogy kezelje a saját problémáit, és csak a felekezetünket érintő kérdésekben kellene hozzánk fordulnia.

Kétségkívül adminisztratív szempontból az Unióra nagy szükség hárul,

mert az állami hatóság választotta ezt a formát, hogy egyedül mi engedélyezzük a gyülekezeteket. Nagy dolog, hogy ezt megnyertük és nagy kár lenne, ha nem tartanánk fenn – megfontolt, tisztességes módon. Ugyanakkor a helyi gyülekezetek érdekein túl, vannak még olyan közös igényeink, amelyeket érdemes védenünk. Például az oktatás, a temetkezés, a gyülekezeteket különösen érintő törvények és a központi állami szervek előtti képviselést. Mindezekből az is következtethető, hogy a helyi gyülekezeteknek jobban kellene támogatniuk bennünket.

A nemzetközi térben való képviselétről kérdezzük még, annál is inkább, hogy Bunaciu testvér az Európai Baptista Federáció alelnöke:

Sokfélék vagyunk a baptisták nagy családjában. Ha még országos szinten is találni elég nagy különbségeket, amint már említettem is – a város és a vidék viszonylatában, vagy abban a tekintetben, hogy egy gyülekezet kölcsönhatásban van a fiatalokkal, vagy pedig tartózkodó a modernitással szemben – el lehet képzelni, hogy európai, vagy világszinten még inkább mutatkozik a sokszínűség.

Visszatérve a kérdéshez, én úgy látom, hogy mi, romániai baptisták nagyon fontos része vagyunk az európai közösségnek, a létszámunkat illetően is, de tekintettel azokra a hitbeli tapasztalatokra is, amelyeket a kommunista rezsim idején szereztünk. Ezek mind meghatározóak arra nézve, hogy milyen módon vagyunk mi baptisták. Ennélfogva, én úgy tartom, hogy van mondanivalónk, van mit adjunk a nagy nemzetközi családnak.

Habár a '90-es években, különböző okok miatt valamelyest visszaléptünk a nemzetközi színtérről, örülök annak, hogy mostanra a jelenlétünk hangsúlyosabb, a részvételünk pedig elismert. A hozzájárulásunk is számottevő. Legutóbb az EBF ama nyilatkozatának összeállításában vettünk részt, amely szerint a házasság egy férfi és egy nő kapcsolata. Kinyilvánítjuk ezt olyan körülmények között, amikor Európa egyes országaiban az egyneműek házasságát elismerő törvényeket hoznak. Természetesen, ahhoz mi túl kicsik vagyunk, hogy azokat a törvényeket megváltoztassuk.

Viszont szükségesnek látjuk, hogy ilyen módon is bizonyágot tegyünk a mi biblikus identitásunkról.

Ugyanakkor rákényszerülünk arra is, hogy a határokon túl is szolgáljunk. Köztudott, hogy elég magas a román baptisták száma az európai diaszporában. Amellett, hogy az Unió egy sor konferenciát szervezett ebben a témában, fontosnak tartjuk, hogy kommunikáljunk a befogadó országokkal. Példának hozhatom Ausztriát, ahol a hitgyakorlat nem éppen azonos mindenben a mienkével. Mégis a mieink különös respektust szereztek az osztrákok előtt azzal, hogy megőrizték identitásukat megalkuvások nélkül, miközben azt mondták: szeretnénk kapcsolódni hozzátok, mint a fogaskerek és munkálkodni veletek.

Mit üzenne az olvasóknak?

Úgy hiszem, hogy a keresztyén élet gyakorlásának elsősorban a gyülekezetben van a helye, és vallom, hogy mint hívő embereknek elsősorban azért kell lelkesednünk, amit Isten közöttünk tesz. Ugyanakkor, mint hívő emberek, tudjuk, hogy Krisztus teste több a helyi közösségnél, és ezért szeretném ösztönözni és bátorítani az olvasókat, hogy gondolkozzanak ebben a „nagyobb képben”, a baptisták nagy családjában, amelyhez hozzátartozik az ő helyi „kis” közösségük, a városban levő többi gyülekezet, az illető megyében és régióban, az országunkban és szerte az egész világon.

Kívánom, maradjunk jó reménységben és lelkesek, tudva azt, hogy Isten parancsa a jó hír továbbvitele a szükségben levők felé. Tanítványságra kaptunk elhívást, hogy életünk legyen jó példa a környezetünknek.

Azért imádkozom, Isten áldja meg továbbra is mind a helyi gyülekezeteket, mind a Baptista Uniót, hogy mindkettő jó bizonyágtétel legyen. Szeretnénk segíteni továbbra is a miszióra, a szolgálatra való felkészítésben, folyóiratokkal, imádkozás, pásztori szolgálat által, fiatalok, nők, gyerekek szolgálata által, azért, hogy a baptista bizonyágtétel legyen minél következetesebb és nyilvánvalóbb Romániában.

(Fordítás a szerkesztőségben; ellenőrizte Raina Ottó lp., Torda.)

Te vagy az az ember!

Nátán és Dávid párbeszéde

2Sám 12,1-14

Dávid története megdöbbentő állítás: ha a vétek után nem Istennél keressük a megoldást, hanem mi akarjuk elsimítani az ügyet, egyre szörnyűbb tetteket követünk el.

A Nátánnal való beszélgetés azért is különösen fontos, mert a ma embere gyakran elfelejti, hogy a megtisztulás útján a bűnbánat és az ítélet vállalása kéz a kézben jár.

Magunkra ismerni

Ez a történet is azt bizonyítja, hogy az önismeret helyes gyakorlásában nem önmagában vizsgálja az ember magát, hanem hatásaiban és viszonyaiban. Képességeinket és tetteinket attól függően tartjuk értékesnek, átlagosnak, értéktelennek vagy épp elítélendőnek, hogy milyen közegben használjuk őket, azokkal milyen mértékben rendelkeznek mások is, azokat mennyire bücsüli környezetünk, azok milyen hatást gyakorolnak másokra. De vannak esetek, amikor ennek megítélésében is mások segítségére szorulunk, másokat küld a „nyakunkra” az Úr, hogy végre meghallgassuk őt. Így történt Dáviddal is.

Mielőtt a király és a próféta párbeszédét értelmeznénk, vizsgáljuk meg, hogy a szexuális engedékenységek és a hatalommal való visszaélés frigye micsoda erős süketiséget okozhat Isten szavával szemben! Először ennek a két jelenségnek a mechanizmusát figyeljük meg, mielőtt a Nátán prófétaival való beszélgetésben megnézzük, hogyan tud mégis Isten szólni ilyen helyzetben.

A szexuális engedékenységek

Mi történik a mai Dávidokkal, ha egy sikeres főnök elcsábítja beosztottja feleségét, és az teherbe esik? Több választási lehetőség is van. Vannak, akik már előre gondoskodnak arról, hogy teherbe se eshessen. Vannak, akik magzatelhajtással, abortusszal oldják meg. Vannak, akik egyszerűen azt mondják, hogy ilyesmi előfordul manapság, vagyis nem csinálnak nagy ügyet belőle.

Az Ószövetség emberei ezt másféleképp gondolták. A férj és feleség házastársi kapcsolata szent volt, mint a

vagyon. Elvenni más feleségét egyben lopást, rablást is jelentett. Épp ezért egy férfi más feleségével négy szemközt nem is találkozhatott, nem is beszélhetett vele. Az asszonyok lefátyolozva jártak az utcán. A házasság és család védelmét így biztosították.

Dávid és Betsabé esete arra példa, hogyan lehet mindent elrontani a szexuális vágyunkat kergetve.

A házasságtörő kapcsolat előbb csaláshoz, majd gyilkossághoz vezetett. Micsoda romlottság bölcsője az emberi szív?

A hatalommal való visszaélés

Dávidnál nem csupán a szexuális gátlástalanság okozott nagy bajt, hanem a hatalommal való visszaélés is. Akinek hatalom van a kezében, az könnyen megkísértetik azzal, hogy bűne nyomait eltüntesse.

A hatalomnak alapvetően öt típusa van. Ezek a következők: fizikai erő, a javak fölötti hatalom, a tudás hatalma, a pozíció hatalma, erkölcsi hatalom.

Dávid a hatalomnak mind az öt típusával visszaélt. Erőszakkal végleg megsemmisítette Úriást; elvette Betsabét már akkor, amikor Úriás asszonya volt; tudását és pozícióját arra használta, hogy megbízható szolgálival eltüntesse a nyomokat, személyes tekintélyével pedig a közvetlen környezetét elhallgattatta. Természetesen a palota szolgálai közül többen tudtak az esetről. Milyen szörnyű példát adott nekik Dávid, az isteni király?

Beszélgetés Dáviddal

Bizonyos értelemben nem is párbeszédéről van szó, hanem Isten, Nátán és a Dávid közös beszélgetéséről. A beszélgetés igazán ott kezdődik,

hogy „az Úrnak nem tetszett, amit Dávid elkövetett” (2Sám 11,27). És az Úrban nem áll meg az érzés, a gondolat, a felháborodás. Nem ő beszélget egyedül Dáviddal álomban vagy jelenésben vagy angyal által. Itt szükség van Nátánra, egy hús-vér emberre ahhoz, hogy az Úr mindenki elé tárja a történeteket, hogy ne lehessen szép csöndben „elrendezni” a dolgokat. Itt szükség van egy emberre, mert már Dávid rég nem hallgatja az Úr szavát a lelkében.

Amikor valaki figyelmeztet bennünket hibáinkra vagy bűnünkre, akkor tudnunk kell, hogy már sokan és napról napra egyre többen tudnak róla. És azt is tudnunk kell, hogy azért figyelmeztet más, és nem Isten, mert őt már egy ideje nem hallgatjuk meg. Érdemes ilyenkor rögtön elgondolkodni, abbahagyni és megváltoztatni az életünket.

Az Úrral kibővített párbeszédben érdemes megfigyelnünk a végtelenül bölcs mennyei lélektant. Nátán az Úrral való csöndben megtalálja azt a példázatot, amellyel visszacsalhatja a hazugságba tévedt királyt.

A korabeli beszélgetésekben olykor a valódi történeteket is úgy adták elő, mintha parabolák lennének. Ezért Dávid először azt is hiszi: egy valódi felháborító esetről szól neki a próféta. Törvényismerete, igazságérzet és a kiszolgáltatott szegénnyel való együttérzése összegződik jogos haragjában. A történet önző és részvétlen gazdagjára kimondja a halálbüntetést. Ez a pillanat az, amikor a szegény emberrel olyan mértékben azonosul erkölcsileg és érzelmileg, hogy most már ő is beszélgethet Istennel. Ezen a ponton hangozhat el a próféta szájából Isten szava: „Te vagy az az ember!”

„Minden ott kezdődik, hogy lehet-e nekünk szólni? Észrevételezhetik-e embertársaink vétkeinket és hibáinkat?”

Nem Isten, nem a próféta, hanem maga Dávid mondja ki maga felett az ítéletet. A Dávid által kimondott ítélethez képest Isten ítélete enyhébb Dávid életére, de több másokra nézve. Állandó harc lesz a családjában, feleségeit szeme láttára fogja Isten másnak adni, és mindezt nyilvánosan fogja tenni vele.

Dávid ebben a pillanatban döbben rá, hogy szennyos kis titkai és mocskos tettei, amelyekről azt hazudta magának, hogy magánügyek, nem csupán kiderültek, hanem azokkal veszélybe és bajba sodorta épp azokat, akiket nagyon szeretett. Azzal kellett szembesülnie, hogy Isten őmiatta az övét is bünteti, hogy tetteinek családjára nézve is visszavonhatatlanul súlyos következményei vannak.

És azt is látja már, hogy kiderült bűnei az ő Istenére nézve milyen fényt vetnek. Dávid ezen a ponton törik meg, itt látja be, hogy Istennel fordult szembe, hogy Istent vette semmibe, és kimondja végül a megváltó szót: „Vétkeztem az Úr ellen!”

Ez az őszinte bűnbánat nem váltja meg a szenvedésektől, a majd bekö-

vetkező családi és nemzeti tragédiáktól, de megváltja a lelkét. És amikor a lélek meg van váltva, akkor elbírja vétkei e világi következményeit: a sorát és a büntetést. Neki nem kell meghalnia, de végig kell néznie, ahogy meghal most született gyermeke; ahogy saját fia fellázad ellene és elkergeti trónjáról; ahogy szeretett fia feleségeivel hál fényes nappal; ahogy gyermekei egymást pusztítják... És végigéli. Mert akire sokak felelőssége bízott, annak hibájának és bűnének következménye sokakra kihat.

Dávid megújulhat. De bűnbánatának valóságát a bekövetkező ítéletek vállalásában is bizonyítania kell.

Lehet-e nekünk szólni?

Minden ott kezdődik, hogy lehet-e nekünk szólni? Észrevételezhetik-e embertársaink vétkeinket és hibáinkat? Vannak olyan emberek, akiknek nem lehet szólni. Akiknek senki sem mondhatja meg hibáikat. Vannak olyan emberek, akiknek csak meghatározott módon, meghatározott állapotban lehet szólni. Vannak olyan

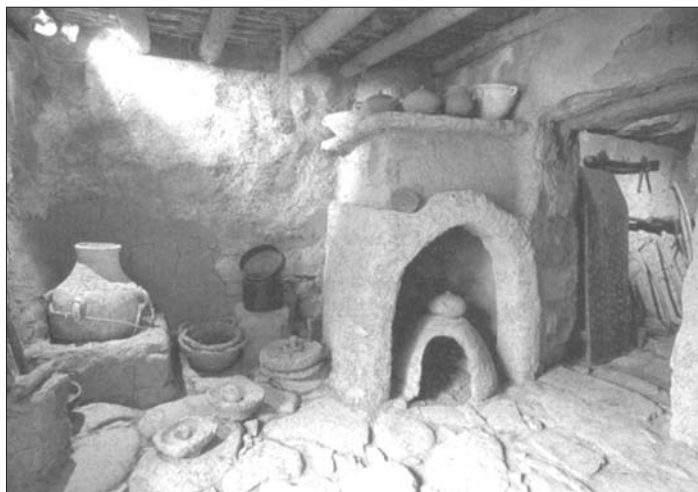
emberek, akiknek bárki bármikor szólhat. Nekik sem esik mindig jól, ők sem érzik tőle jól magukat, de tudják, hibáik és bűneik felismerése és elhagyása mindennél fontosabb. Boldog az, aki ilyen.

Ha vétkeinkre és hiányosságainkra úgy gondolunk, mint amiknek nem szabad lenniük vagy nem szabad kiderülniük, akkor védtelenek leszünk velük szemben. Akkor uralkodni fognak rajtunk. A hiányosságaink Isten bennünk való kegyelmét akadályozzák addig, míg el nem ismerjük azokat. Utána már elég az ő kegyelme, amely a mi hiányosságaink által ér célt.

Vannak, akik azt hiszik, hogy csak az Isten szava, ami szó szerint a Bibliából van idézve, esetleg még az igehirdetés. Tévednek! Mert minden ige, amivel Isten szól hozzánk, melyet az Úr felhasznál arra, hogy megértsük igazi helyzetünket és az ő akaratát. *(A Múlt, Jelen, Jövő bapt. kalendárium alapján)*

HÁLÓ GYULA,
a Békehírnök (Mo.) főszerkesztője

A bibliai időkben: szegények és gazdagok házai – belülről

A földszintet két helyiségre osztották. Az állatok az ajtó közelében, az alacsonyabban levő részen teleltek. A család az ajtótól távolabb elhelyezkedő emelvényen élt, amely alatt szerszámokat, korsókat is tároltak. Az edények, a ruhák, az ágynemű helye az emelvényen volt. Asztal helyett gyékényt terítettek le, szék kevés házban akadt.

Salamon király korától kezdve egy vagyonosabb osztály kezdett kialakulni, amelynek az élete is sokkal kényelmesebb volt. A szobák a belső udvar körül helyezkedtek el, s nyáron árnyékos kertjükben hűsölhettek. Télen a ház naposabb, melegebb szobáiban laktak. Ágyaik, asztalaik, székeik, díványaik voltak, párnán aludtak, finom gyapjútakaróval takaróztak. Ilyesmikről a szegények álmodni sem mertek.

Gazdag család fogadócsarnoka az újszövetségi Jeruzsálemben.

Rekonstruált vidéki ház; a képen a kenyérsütő kemence, körülötte cserépedények, korsók, kosarak és örlőkövek sorakoztak.

Ima és böjt hét

Ifjúsági ima és böjt hetet szervezett január 21-27. között az EMaBISz. Az Ima és böjt hét fő témája az országos ifjúsági szolgálat volt.

Néhány ifjúság, az EMaBISz javaslata szerint megszervezte az ima és böjt hét előtti felkészítő alkalmat, ahol az ima és böjt fontosságáról és annak gyakorlati megéléséről volt tanítás, valamint a hét közepén egy közös ifjúsági imaórát, majd az imacsoportok szolgálatát a hét végén a gyülekezeti istentiszteleten.

Az EMaBISz által megfogalmazott imatémák alapján hálát adtunk a gyülekezeteink ifjúságaiért, ifjúsági vezetők-

ért, lelkipásztorokért, az elmúlt év ifjúsági rendezvényeiért és azokért a fiatalokért, akik elmúlt évben megismerték Jézus Krisztust.

A hálaadás mellett imakéréseinkkel fordultunk az Úrhoz: fiatalok megtéréséért, a hívő fiatalok lelki megújulásáért, lelki tisztaságáért, a szolgálatra való elhívásért, a tervben lévő ifjúsági programokért, látásért az ifjúsági evangélizációban és misszióban.

Az *Ima és böjt hét* minden napján igei üzenetet, buzdítást olvashattunk

különböző lelkipásztoroktól. Az írá- sok továbbra is megtalálhatók az EMaBISz weboldalan.

Hisszük, hogy ígérete szerint meghallgatta imáinkat az Úr. Köszönet azoknak, akik bekapcsolódtak az ima- böjt szolgálatába. Hála, hogy lehetőségünk van nem csak ilyen alkal- makkor, hanem szüntelenül imád- kozni! Imádkozzunk továbbra is az országos ifjúsági szolgálatért, az em- litett imatémákért.

GERE LEONA

Ifjúsági ima és böjt hét...

Szatmáron

A szatmári ifiből is bekapcsolódott pár fiatal ebbe a szolgálatba. Töb- bünknek ez volt az első alkalom, ami- kor böjtben is összefogtunk a meghir- detett, és más, ifinket érintő témákért is imádkozni. A hét folyamán bátorí- tottuk egymást a kitartó imára, oda- szánásra. Utólag, amikor élményeink- ről, megtapasztalásainkról beszélget- tünk, az imaéletünk fellendüléséről és

imameghallgatásokról számolhattunk be. Az is feltűnt, hogy a böjt alatt sokkal többször eszünkbe jutottak az imatémák, bárhol is voltunk épp. Áldást jelentett számunkra az is, hogy a forró imádság bűnbánatra készítet- t, közelebb hozott minket egymáshoz, de Atyánkhoz is. Még nyilvánvalóbbá vált az is, mennyire párbeszédszerű az ima, hisz a Jóisten meghallgatja a buzgón imádkozót, leül mellé és válaszol is az alázatos könyörgésre.

Még az év elején állunk, de nem szeretnénk úgy belevágni, hogy ne hívjuk magunkkal Istent. Hittel kértük Őt, ezért bátran nézünk a jövőbe, „*Mert csak én tudom, mi a tervem veletek, így szól az Úr; békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek*” (Jer. 29:11).

Hiszem, hogy ebben az évben Ő munkálkodik személyes életemben, ifjúságunkban és gyülekezetünkben is.

IVANITZKI DÁVID, *Szatmár*

Nagyváradon

A böjt hetet egy felkészítő előadás előzte meg, a Belvárosi gyüle- kezet ifjúsági óráján, Szabó László előadásában. Ez nagy segítséget nyújt- tott a felkészülésben. A lelkipásztorok által írt napi igei buzdítások és idézetek bátorítóak voltak számomra.

Elhangzott, hogy a bibliai böjt többet jelent annál, hogy megtartóz- tatjuk magunkat az enniivólótól. Fontos az erőteljes és buzgó imádság. Az, hogy lemondunk az ételről, lelki célok érdekében, segít Istenre figyelni kikérni akarátát életünkre nézve.

Imatémáink voltak: formálódás, életegyensúly, közbenjáró imádság

másokért, vezetés a döntésekben, szabadulás a megkötöttségektől.

Sokat tanultam ezen a héten, és elmélyültem a hitben, közelebb kerül- tem Istenhez. Tudatosult bennem, minden helyzetben szükségem van az imádságra: „*Szüntelen imádkozzatok. Mindenben hálákat adjatok, mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézus által tihozzátok.*” (1Thessz 17-18a)

Csodálatos érzés volt együtt, közösségben imádkozni, bizalommal fordulni Istenhez, elmondani örömei- met, gondjaimat, kéréseimet.

A hét elején a Betlehem- gyülekezetben vettem részt, a hét végén a Rogériuszon, ahol együtt énekeltünk, dicsőítettük Istenünket,

bizonyágtételeket és imabuzdításokat hallgattunk, majd imában az Úr elé jöttünk és gyakoroltuk a közbenjárást is. Érezni lehetett Isten jelenlétét, hozzám is szólt az Ige.

Az ima és böjt hét végén gyüle- kezetünk ifjúsági csoportjával szol- gáltunk a vasárnap esti istentiszte- letünkön, amelyre sok fiatal eljött. Áldott alkalom volt.

A hét folyamán nagyon sok nehézséggel kellett szembenéznem. Sok támadás ért az Istenbe vetett hitem miatt, a gonosz nem szunnyadt egy percig sem, viszont Isten mindig jóra fordította a helyzetemet, hála érte!

BÖGRE TÍMEA, *Várad-Rogériusz*

Infósarok

E-mail: info@emabisz.ro

◆ Egyetem-ismertető hétvége a váradifi szervezésében!

Ha licsis vagy, egyetem előtt állsz, akkor Március 16-17-én Nagyváradon a helyed!

Lehetőséged lesz hogy: 1) megismerd a váradi egyetemeket és a Váradifit; 2) útmutatást kapj a pályaválasztással kapcsolatban; 3) eltölts egy tartalmas hétvégét fiatalok társaságában és az ÚR jelenlétében

Ne habozz! Jelentkezz a varadifi@gmail.com e-mail címen, legkésőbb Március 10-ig. Jelentkezési díj: 20 lej. Tovább infók: www.varadifi.ro

◆ Egyetem-ismertető hétvége Kolozsváron – április 12-14. között, szervezi a kolozsvári Egyetemista Ifi.

Előadó: Mike Sámuel. Részletek hamarosan az EMaBISz weboldalán és az Egyetemista Ifi facebook oldalán.

◆ Egyetem-ismertető hétvége Marosvásárhelyen – április 19-21. között, szervezi a marosvásárhelyi ifjúság.

További részletek az EMaBISz weboldalán.

◆ Ifjúsági tábor a Hargitán

2013. augusztus 5-11 között ifjúsági hetet szervez az EMaBISz a Hargita Táborban.

Részvételi díj: 300 RON (szállás és étkezés egy hétre). Az április 20-ig jelentkezők 10% kedvezményben részesülnek, nekik 270 RON-ba kerül a táborozás. A jelentkezés 70 RON előleg befizetésével érvényes. A szobafoglalások a jelentkezések sorrendjében történnek, tehát aki hamarabb jelentkezik, annak elsőbbsége van a szoba kiválasztásában! Kapcsolat-személy: Szűcs Zsolt, zsoltszucs25@gmail.com

Könyvajánló

A böjt fogalmához a sanyargatás, szenvedés, szomorúság és sok negatív érzés társul. *Jentezen Franklin A böjt* c. könyve megváltoztatta a gondolkodásomat. Étvágyat kaptam arra, hogy kipróbáljam a böjttel kapcsolatos igazságokat. Felbátorodva, barátaimmal többször böjtöltünk rövidebb vagy hosszabb ideig olyan nemes ügyekért. Egyik alkalommal eltűnt egy nagyon drága orvosi műszer egy keresztény szervezet tulajdonából, amely súlyosan beteg emberek életkörülményeinek segített – összefogtunk és

böjtöltünk. Isten hűséges, sokak csodálkozására, a gép három hónap múlva meglett.

Karácsonykor került a kezembe *Jentezen Franklin Böjt 2.0 – Újraélesztve* c. könyve örömmel vettem tudomásul azt, hogy Isten célja a böjttel nem csak az, hogy magamért és szűk környezetemért böjtöljek, hanem olyanokért is, akiket személyesen nem ismerek, de akik valóságos szükségben élnek. Szeretnék hűséges lenni Istenhez, és amikor ő hív böjtbe, akkor lépjek. Fontos számomra, hogy a böjtölés ne magáért a böjtért történjen, hanem Isten nevének a megdicsőülésére. **(Balla Annamária)**

Isten keresése

„Így szól az Úr: Megtaláltok engem, ha kerestek és teljes szívvel folyamodtok hozzám.” (Jer 29:13)

Amikor az igében Isten kereséséről olvasok, vagy arról hallok, hogy valaki az Istent keresi, mindig eszembe ötlök a kegyelemről szóló tanítás megalázkodásra késztető, nagyszerű igazsága. Hiszen meg van írva: „*Nincsen csak egy igaz is. Nincs, aki megértse, nincs, aki keresse az Istent.*” (Róm 3:10b-11) Nincs senki, aki keresse az Istent az Ő személyéért, az Ő akaratának megismeréséért, az Ő dicsőségéért.

Az Isten ajándékait

természetesen sokan keresik: a békességet, a szabadságot, az üdvösséget, a lelkiismeret tisztaságát, áldott életet – de Őt magát senki sem keresi önként.

Ha valaki Istent kezdi keresni – az Ő személyét, az Ő akaratát, az Ő dicsőségét – az azért van, mert Isten előbb szerette, és előbb keresi őt.

Az Úr Jézus úgy tanított, hogy a figyelmünk, vágyunk, imánk célpontja mindig Isten személye legyen, és csak azután kérjük a mindennapi kenyerünket, vétkeink megbocsátását, a kísértéstől, a gonosztól való szabadulásunkat. Ha mindezeket kérjük –

amiket egyébként Ő kívánva kíván nekünk megadni, mert tudja, hogy mindezekre szükségünk van – ne igényeink, ne is szükségünk betöltéséért kérjük csupán, hanem mindig az Ő nevének dicsőségéért!

Isten „helyzetbe hoz”

Ha nem azért óhajtod mások megtérését, hogy „többen legyünk”, ha nem azért sóhajtasz ébredés után, hogy „magasabb legyen a színvonal”, ha nem azért keresed a szolgálati lehetőségeket, „mert az olyan jó, és mert így illik a rendes hívőkhöz”, hanem mert annyira vágyod megváltó Istened akaratának teljesülését, hogy az szinte fáj, Isten helyzetbe hozott – a kedve szerint való imádkozás és böjtölés lehetőségének kegyelmi helyzetébe.

Ragadd meg, és tapasztalni fogod, milyen csodálatosan alakul át életed, gondolkodásod, és hogy mennyi, eddig még nem ízlelt gyümölcsöt terem számodra Megváltód közelsége! Ekkor lepattannak a meglanyhult, észrevétlenül beszürkült hívőséged és kongó imaéleted kérges burkai, és rácsodál-

kozol megtartó Istened személyének mérhetetlen gazdagságára. Ehhez képest micsoda egy dúsan megrakott asztal? Ehhez képest micsoda egy elismerő vállveregetés? Ehhez képest micsoda egy laza este a barátokkal? Ehhez képest micsoda öt óra gépezés, Facebookozás? Fáj-e, hogy mégis felcserélted?

Isten megtalálásának,

újából, sokadkori megtalálásának feltétele először az, hogy Őt kell keresni, csakis Őt, nem pedig azt, amit adni tud! Ha Őt nem találjuk meg, mit kezdünk a jó előadásokkal, konferenciákkal, táborozásokkal, diplomával, kapcsolatokkal – egyszerűen: az életünkkel?

Aztán: teljes szívvel kell hozzá folyamodni, mindent kidobni és mindentől elválni készen, amivel Ő nem vállalhat közösséget! Így kezdődik majd el az ébredés, a változás – először kicsiben: bennem – aztán másokra is kihat, mert a kegyelemmel megerősített szívű ember a nagy Isten kegyelmének áldott eszköze lesz. Akár e pillanattól kezdve.

KISS LEHEL *lp.*, Szamosújvár

A múlt évben, december 29-én volt **Fejér Ida** testvérnőnk temetése Kovásznán, akit az Úr 86 éves korában hívott haza. Testvérnőnk Krizbán a magyar baptista gyülekezet tagja volt. Az utóbbi három évben Kovásznán tartózkodott gyermekénél, Fejér Sándor testvérnél. A gyászistentiszteletre többen is eljöttek a környéken levő gyülekezetekből. A városi kápolnában először Deák Zsolt brassói lelkipásztor tv. hirdette a vigasztalás igéjét a Zsolt 116:12-19 verseiből. Ezután egy költeményt mondott Tóth Enikő csernátoni testvérnő. Mivel román nyelvű rokonok és részvétüket kifejező érdeklődők is eljöttek a temetésre, Chiciudean Marius misszionárius, a brassói Speranta baptista gyülekezet lelkipásztora szólt a hallgatókhoz az 1Kor 13:13 verse alapján. A temetőkertben János Csaba helybeli lelkipásztor szolgált Isten igéjéből a 23. Zsoltár alapján. Fejér Ida testvérnőt gyászolják gyermekei: István, Sándor, Ida és Eszter, valamint 15 unokája és 15 dédunokája. Isten vigasztalja meg kedves testvéreinket a következő igeverssel: „*Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig a legnagyobb a szeretet.*” (J.Cs.)

November 2-án **Tóthos Bálint** testvért 77 évesen hívta haza az Úr. Fiatalon megismerte az Urat és élete végéig hűségesen szolgálta Őt a szilágynagyfalui magyar baptista gyülekezetben. Tökölyi Annával 45 évi házasságából 3 leánnyal áldotta meg az Úr: Anna, Ibolya és Eszter, öt unokával és két dédunokával. Nyolc évet élt özvegységben a család szerető gondviselésével körülvéve. Az utolsó éveiben súlyos betegségen vezette át az Úr. A kápolnánál Nagy István a szilágynagyfalui gyülekezet lelkipásztora az 1Thessz 13,18 versei alapján szólt és emlékezett testvérünk életéről. A temetőkertben Kabai János gyülekezeti vén a Jel 14-ből szólt. A temetésen a nagyfalui ének és zenekar szolgált. Szerető szívvel búcsúztak tőle gyermekei, testvérei: Ferencz és János, valamint családjaik, a barátok és ismerősök. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot. (Unokája: Tünde)

„...*sírjatok a sírókkal*” (Róm 12,15) – Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy **Balázs Bálint** testvért életének 75. évében Teremtő Ura magához szólította.

Testvérünk élete mögött közel ötven év boldog házasság van, amelyben megtapasztalta Isten gondviselő és megtartó kegyelmét. Amikor hosszas betegségében a testvérek meglátogatták és megkérdezték tőle, hogy van, szokása szerint csak annyit válaszolt: „Jobban, mint megérdemelném”. A temetési istentisztelet a Nagyvárad-Biharpüspöki temetőkertben volt megtartva január 9-én. Igével szolgáltak a következő lelkipásztorok: Berke Sándor, Csonka József, Papp Dezső, Demeter Ioan és Szabó László. Gyülekezetünk nevében Isten gazdag,

felemelő és erőt adó vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak: „*Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, az irgalom Atyja és minden vigasztalás Istene, aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban*” (2Kor 1,3-4). (Szabó László)

Özv. Bódis Lászlóné, szül Bódis Ilona temetése a múlt év szeptember 8-án volt Pusztáújlakon. Igével szolgált Bodor Sándor ny. lp., magyar nyelven a Zsolt 116:15-ből, románul a Zsolt 90:9-ből, valamint a helybeli református lelkész a Mt 15:28-ből. A temetőben szintén Bodor Sándor tv. hirdette az igét az 1Thessz 4:13-17 alapján. Közreműködött a nagyváradi 1. sz. magyar baptista gyülekezet összevont énekkara: Bokor Barnabás és Borbély Ferenc vezényletével.

Bódis Lászlóné 1930. július 11-n született Pusztáújlakon, hatodik gyermekként egy népes családban. Fiatalon jutott hitre és merítkezett be Bóné Gyula körzeti lelkipásztor által. A helyi gyülekezet énekkarában és pengetős zenekarában szolgált, részt vett a körösvölgyi gyülekezetek missziójában is. 1949-ben kötött házasságot Bódis Lászlóval, akit a gyülekezet később diakónusnak avatott. Gyermekeik: László és Ilona-Jolán. Férjét 1995-ben az Úr hazahívta. Ezt követően áttelepedett gyermekei után Magyarországra. Teljesen sohasem szakadt el újlaki lakásától, lelki otthonának pedig az újlaki baptista gyülekezetet tartotta. A gyászszertartáson búcsúzott tőle fia és lánya, menyje és veje, hat unoka és négy dédunoka és a pusztáújlaki gyülekezet parányi közössége. (B.L.)

Özv. Lőrincz Jánosné, Julianna (87) temetése 2012. május 25-én volt Albertirsán (Mo.). A gyászistentiszteleten igét hirdetett Mike Sámuel kecskeméti lelkipásztor, a nekrológot Sinka Csaba kispesti lp. olvasta fel, a gyászszertartást Tenkely Béla albertirai lp. vezette. A sírnál Halász Ferenc, a nagyvárad-belvárosi gyülekezet diakónusa szólt az igéből, a helybeli gyülekezet énekkarát Czibula Istvánné vezette.

Halász Julianna 1926. február 14-én született Várasfenesen, Halász Mihály és Gábor Julianna kilencedik gyermekeként. 1946-ban merítkezett be Fenesen Puskás Ferenc által. 1950-ben lépett házasságra Lőrincz Jánossal, beteg anyósát 17 éven át gondozta. 1986-ban özvegyen maradt, majd átköltözött Piroksa lányáékhoz Kisvárdára (Mo.). Veje lelkipásztori szolgálatát imádkozó szívvel támogatta és a családdal együtt vándorolt a különböző szolgálati helyekre: Kétegyházára majd Pilisre. Péter fiát 2010-ben veszítette el. Élete végén fizikai ereje meggyengült, két éven át betegeskedett. Lánya, veje és menyje mellett búcsúzott tőle öt unokája és négy dédunokája. (B.L.)

Feltekintés – erőtlenségeinkből

„És ha mi erőtlenek vagyunk is őbenne, de vele együtt majd Isten erejéből élünk közöttetek. Próbáljátok meg magatokat, hogy hitben vagytok-e? Vizsgáljátok meg magatokat! Vagy nem ismeritek fel magatokban, hogy Krisztus Jézus bennetek van? Ha nem, akkor nem álltátok ki a próbát.” (2Kor 13:4-5).

Illusztráció: gettyimages

Nem, nem a tavaszi fáradságra ad receptet az alábbi írás, hiszen nyár vége felé íródott, olyan időszakban, amikor már talán jogos a munkálkodó ember sóhajtása: „Elfáradtam!” ...Mi, a modern korban élők, már a tél végén, a kikelet jöttével panaszkodunk és erőtlenségeinkért a tavaszi fáradságot okoljuk. Van ebben valami, merthogy télen szervezetünk elhasználja az előző nyáron felhalmozott energiatartalékot, ráadásul a kevés fénnel nagyobb alvási igény is jár, amit ha nem elégítünk ki, előbb-utóbb kimerülünk...

Ha választani lehetne az erőtlenség és az otthontalanság állapotai között, melyiket választanánk? Ha választani kellene a pillanatnyi erőnlét és a kiapadhatatlan erőforrás között, hogyan választanánk? Ugye, gyűjtöttünk már össze annyi tapasztalatot, hogy számolunk az erőtlenségeinkkel, vagyis, hogy józanon gondolkozzunk magunkról és az életéről?

Az erőtlenség – ha meggondoljuk – a legtermészetesebb emberi állapot. Akár a hasznos munkában, akár a haszontalanságban, elerőtlenedik az ember. Embernek lenni azt is jelenti,

hogy mindig újabb és nagyobb célok felé igyekszünk, és közben energiákat használunk fel. Aki szolgál és másokon igyekszik segíteni, elfárad. Aki „odattette magát az oltárra”, aki áldozatosan él, szolgálatát végezve „ég” is.

Erőtlené válik a haszontalan ember is. Ez is embervoltunkból adódik; mert az embertelenség is energiaigényes haszontalanság. Szóval, erőtlennek lenni nem egy opció; így vagy úgy, előbb vagy utóbb, rövidebb vagy hosszabb ideig: bárki lehet erőtlen is.

Visszatérve az eredeti kérdéshez tehát, az erőtlenséget nem kell választani – az adott. Otthont kell találnunk,

valahogyan haza kell érünk ezzel a valósággal is, és erről szól a mai íge. „Ha erőtlenek vagyunk is őbenne... Próbáljátok meg magatokat, hogy hitben vagytok-e? ...*(N)em ismeritek fel magatokban, hogy Krisztus Jézus bennetek van? Ha nem, akkor nem álltátok ki a próbát*”.

Jézus legfontosabb mondásai között tartom számon azt, amikor magához hívja a megfáradt és erejét veszített embert. Itt látom a legtisztábban, hogy az Élet Ura ő, aki az ember szolgálatára jött, hogy mi is vele éljünk. Nem amolyan mondvacsinált isten, hanem Úr, akinél élet van és erő. Nála vagyunk otthon. Istensége szavatolja, hogy embervoltunk legfontosabb megnyilvánulása lehessen erről legszemélyesebb módon dönteni, tudniillik arról, hogy otthonra találunk nála.

Otthon, Jézusnál. Mi történik az ő jelenlétében, azon túl, hogy elfogadást nyerünk, hogy Jézusnál kendőzetlen erőtlenségünkben lehetünk azok, akik vagyunk? Felerősít. Megerősít. Helyrehoz. Újjá tesz. Felhatalmaz. Feladatokat bíz ránk. Kiküld.

A hívó élet nagy csodája, hogy az erőtlenségeinkben válunk valóban erősekké. Ez az én személyes megtapasztalásom is. Igaznak találtam a Bibliában fellelhető ígéreteket a megújulásról, az új erőről, Jézus bennünk léteéről. Az erőtlenséget nem kell tehát választania senkinek. Jézussal viszont találkozhat az erőtlen is. Csak válasszunk a hívására hittel! Így érünk haza, hozzá – immár az Élet Ura által életet igáz élet folytatására.

Legyünk hálásak azért, hogy Krisztus az erőtlenek Megváltója!

NOVÁK JÓZSEF *lp.*,
Alhambra (USA)

blogbejegyzés: 2011. aug. 23.
(<http://zsoltaros.benlicio.us/>)

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretettlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Meghívó munkakongresszusra

A Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége munkakongresszust tart a Nagyvárad-Rogériusz gyülekezet imaházában, **március 23-án**, délelőtt 10 órai kezdettel. Ezúton kérjük a gyülekezeteket, hogy képviseltessék magukat a kongresszuson. A gyülekezetek az alábbiak szerint küldhetnek képviselőket: 21-50 tag után 1 képviselő, 51-100 tag után 2 képviselő, 101-200 tag után 3 képviselő, 201-300 tag után 4 képviselő és minden megkezdett száz tag után még egy-egy képviselő. A leánygyülekezetek az anyagyülekezettel együtt vegyék számításba a tagok számát, és úgy küldjenek képviselőket. Kérjük a küldötteket, jelenjenek meg időben, hogy ezzel is elősegítsék a kongresszus munkálatait. Imádkozzunk, hogy az Úr áldja meg tanácskozásunkat!

SIMON JÓZSEF elnök és **KOVÁCS JÓZSEF** főtitkár

Misszióra mozdító erők

(Folytatás a címlapról.)

Először is annak, hogy Isten ígéje Krisztusra mutat és róla szól. Másodszor, tanúi Krisztus egyedül álló szenvedéseinek, engesztelést hozó halálának és győzelmes feltámadásának. Harmadszor pedig, tanúi annak a jó hírek mely szerint, a megtérő és Krisztusban hívő bűnös embernek lehetősége van bűnbocsánatot nyernie Krisztus által. Ezeknek kell mi is tanúi legyünk az emberek előtt. Nem elméleteket kell, hirdessünk, hanem Jézus Krisztust.

Motivációnk van!

Az Úr Jézus nemcsak feladatot adott, de ígéretet is, amely nélkül a missziót nem lehet végezni: „és imé én elküldöm ti reátok az én Atyámnak ígéretét” (Lk 24:49). Isten Szentlelkéről szólt az ígéret. Kell a láng, kell a buzgalom, kell az erő a misszióhoz. A saját magunk ereje, elképzelése kevés. Hol voltak a tanítványok, amikor várták a Szentlélek eljövetelét? Nagyon sokat mondó az, amikor olvassuk: miután Krisztus a mennybe emeltetett, akkor a tanítványok az asszonyokkal együtt visszatértek Jeruzsálembe, és a felsőházban „egy szívvel lélekkel foglalatosak voltak az imádkozásban és könyörgésben”. Isten Szentlelke bennünk él, de miért nem mozdulunk? Elképzelhető, nem engedjük, hogy befolyásolja életünket, érzelmeinket, gondolatainkat. Éppen ezért lenne fontos az, hogy Isten népe újból összefogjon, és együtt egy szívvel, egy lélekkel, ha

kell akár böjtölésben is kérje Urunk megújító kegyelmét, azért, hogy az átlagos hívő életből felkelve, Isten Lelkének biztatására, és erejére támaszkodva menjünk ki az emberekhez, és hirdessük Urunk drága megbocsájtó üzenetét, beteljesítve küldetésünket.

Van mit tanulnunk!

Végül, hadd osszam meg Norbert Lieth ígértető rövid írását melynek címe: A Coca-Cola szorgalmasabb, mint a keresztyének? „Akárhová utazunk, mindenütt felfedezhetjük a Coca Cola piros-fehér szimbólumát. Szinte minden utcasarki kis üzletben láthatóak a flakonok és dobozok; ezek világítanak a hatalmas reklámfelületekről és reklámozslópokról, mindenütt kaphatóak pólók, sapkák és hasonló reklámhordozók Coca-Cola felirattal. De a Coca-Cola előfordul a sportban és a legelőkelőbb éttermekben is. Olyan országban is, ahol nem higiénikus vizet vagy gyümölcslevet fogyasztani, bátran rendelhetünk Colát. ...Gondoljunk bele, ezt az üdítőt csak a 19. században fedezték fel, ha ezt figyelembe vesszük, hódító hadjárata rendkívül figyelemreméltó. Keresztyénekként van mit tanulnunk ebből: „Menjete el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek” (Mk 16,15).

János Csaba

GYÉMÁNTMENYEGZŐ

Szabó Imre és Julianna gyémántmenyegzőjét ünnepeltük Diószegen gyülekezeti, majd családi körben. Az ünnepeltek 1952. december 20.-án kötöttek házasságot, amit Isten két gyermekkel áldott meg. A teljes családi kör négy unokával és két dédunokával bővült az évek során. Miután Julianna testvérnő megismerte az Urat, hosszú éveken át imádkozott férjének megtéréséért, ami meg is történt 1988-ban.

2012. december 16-án ünnepi istentisztelet keretében emlékeztünk meg Isten gondviseléséről, hatalmáról, imameghallgató kegyelméről. Alkalmi igehirdetéssel szolgált Fazakas György lp., a Préd 4,9-12 alapján, az időskorban tapasztalható áldásokat és

kihívásokat hangsúlyozva. Köszöntések hangzottak el gyermekei, unokái és a gyülekezet részéről. Isten áldását kívánjuk az egész családra, idős testvéreink hite, türelme és kitartása pedig találjon minél több követőre! (F.Gy.)